

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2019. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) —
BONVER WIN, a. s. protiv Ministerstvo financí**

(predmet C-311/19)

(2019/C 213/18)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BONVER WIN, a. s.

Tuženik: Ministerstvo financí

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se članak 56. i sljedeći Ugovora o funkcioniranju Europske unije na nacionalno zakonodavstvo (obvezujuću opću mjeru u obliku općinske odluke) kojom se određena usluga zabranjuje u dijelu općine, samo zbog toga što neki od klijenata pružatelja usluge na kojeg se odnosi to zakonodavstvo mogu dolaziti ili dolaze iz druge države članice Europske unije?

U slučaju potvrđnog odgovora, je li samo tvrdnja o mogućnosti postojanja klijenata iz drugih država članica dovoljna za primjenu članka 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ili je pružatelj usluge dužan dokazati stvarno pružanje usluga klijentima koji dolaze iz drugih država članica?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantno to da:

- (a) je moguće ograničenje slobode pružanja usluga znatno ograničeno i u zemljopisnom i u materijalnom smislu (moguća primjenjivost iznimke *de minimis*);
- (b) se ne čini da nacionalno zakonodavstvo pravno i činjenično drukčije uređuje, s jedne strane, položaj subjekata koji pružaju usluge prije svega državljanima drugih država članica Europske unije, i s druge strane, položaj subjekata koji su usmjereni na domaće klijente?